

SEU A LA DRETA DE DÉU I ÉS AMB NOSALTRES

Quan professem la nostra fe, quan recitem el credo, afirmem: «...se'n pujà al cel, seu a la dreta de Déu, Pare totpoderós; i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts». Afirmem i professem l'ascensió de Jesús, el Ressuscitat.

Sempre he constatat dificultats per explicar d'una manera entenedora l'Ascensió, i per això ho faig procurant respondre a tres qüestions: una pregunta, un missatge i un repte o un desafiament.

– Una pregunta: Què volem manifestar quan diem que Jesús «se'n pujà al cel»? Què volem dir quan afirmem l'Ascensió de Jesús?

No hem d'entendre que es tracti d'un viatge sideral, per l'espai, que Jesús hagués emprès cap a una destinació perduda entre les galàxies. Ho noto perquè la imaginació ens pot confondre i perquè el primer cosmonauta rus, quan retornà a la Terra, entre altres declaracions, digué que en el seu viatge no havia trobat Jesús.

Són els primers testimoni cristians, sant Marc, sant Lluç en els fets dels apòstols i sant Pau en les seves cartes als efesis i als filipencs, els qui ho afirmen amb el seu llenguatge: «Jesús, el Senyor, fou endut al cel i s'assequé

a la dreta de Déu» (Mc 16,19). «Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista» (Ac 1,9). «Per això Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom

«Què volem dir quan afirmem l'Ascensió del Senyor?»

que està per damunt de tot altre nom... i tots els llavis reconeguim que Jesucrist és Senyor a glòria de Déu Pare» (Fl 2,9-11). «Ressuscità el Crist d'entre els morts i el feu seure a la dreta dalt del cel» (Ef 1,20).

Com expressar l'experiència que les aparicions de Jesús Ressuscitat als deixebles ja s'han acabat i que ara comença un altre temps, un nou temps?

Com expressar que Jesús ara és elevat i glorificat a la dreta del Pare? Només ho podien fer amb imatges com «pujà», «exalçat», «seure a la dreta»...

Pujar o ser exalçat, en totes les cultures, es considera un senyal de dignitat, al contrari que ser abaixat o despulat de dignitat.

– El missatge: Jesucrist continua present i actuant al nostre costat, i per això cal viure amb esperança i amb alegria.

Però Jesús, assegut a la dreta del Pare, no ens ha deixat pas sols en la història, ja que continua fent-se present gràcies a l'Esperit i a la seva humanitat, que ara és la seva Església.

Sant Mateu acaba el seu evangeli amb Jesús enviant els deixebles a la missió i afirmant: «Jo soc amb vosaltres dia a dia fins a la fi del món». I sant Marc també afirma: «Els se n'anaren a predicar pertot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien».

Ha començat el temps de l'Església, el nostre temps, en el qual no podem oblidar la presència i actuació de Jesús.

– El desafiament: esdevenir els testimonis de Jesucrist.

El temps nostre, el temps de l'Església, és el temps dels testimonis. Primer, la mateixa Església, com a Poble de Déu i institució, ha de ser «el testimoni de Jesucrist glorificat» perquè amb la seva missió el fa present i actuant en la història. Tanmateix això s'esdevé en cada Església particular o diòcesi, i en cada comunitat. I alhora en cadascun dels seus deixebles avui, que som nosaltres.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura dels Fets dels Apòstols, 1, 1-11

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins el dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis i quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?». Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins els límits més llunyans de la terra». Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells. I un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant el cel com ell se n'anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què esteu mirant el cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes, 1, 17-23

Germans, demano al Déu del nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients; vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt del cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(O bé: Ef 4, 1-13)

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc, 16, 15-20

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la comunitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquestes: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons». Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ell se n'anaren a predicar per tot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

Anuncieu la Bona Notícia

Quantes notícies que veiem o sentim als mitjans de comunicació són negatives, truculentes o polèmiques... Jesús, abans d'ascendir al cel, ens invita a anunciar l'Evangelí amb la vida: fa falta portar l'esperança al nostre món! És l'alè per a tants malalts... no només del cos, particularment en els moments actuals de pandèmia, sinó també de l'ànima. L'atenció al qui pateix, l'acompanyament a qui ho necessita, el canvi a millor que cerquem amb deler, comença per una paraula. I quan aquesta és coherent amb l'actitud i la conducta, cura i posa en camí. Quin gran missatge en la festa d'avui, que ens convida a no restar bocabocats, sinó a escampar el bé amb fe i humilitat. I això ho pot entendre tothom.

Alfons Calderon Riera

SALM 46

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

O bé: *Al-leluia*

**Aplaudiu, tots els pobles del món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és altíssim,
el temible, el gran rei de tota la terra.**

**Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li!
Canteu al nostre rei, canteu-li!**

**Déu és rei de tot el món:
canteu a Déu un himne!
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat.**

Especialment en els últims anys, s'han estès una sèrie de creences que s'han instal·lat fins i tot entre els creients, fins a arribar a afeblir la percepció de sana independència de l'Església respecte de l'Estat, i de l'Església respecte al marc legal. Vet aquí algunes afirmacions sobre el sosteniment de l'Església que per molt repetides no deixen de ser falses:

1. Quantes vegades has sentit a dir que la muralla xinesa es pot veure des de la Lluna?

Perquè t'he de dir una cosa: no es veu. És només una de tantes creences populars que són falses...

Vols sentir-ne una altra? «L'Estat paga cada any milers de milions d'euros a l'Església Catòlica». Doncs res més lluny de la realitat.

L'Església rep de l'Estat la quantitat de diners que els contribuents decideixen lliurement en marcar la casella a favor de l'Església en la seva Declaració de la Renda. És a dir, uns 301 milions d'euros el 2020. És un exercici voluntari de cada contribuent –que decideix destinar el 0,7 % dels seus impostos a aquest fi– i lliure, perquè pot marcar la casella d'altres fins socials, totes dues si ho prefereix, o fins i tot cap.

Hi ha qui diu que «l'Església rep 11.000 milions d'euros a l'any». D'altres afirmen que són 13.000 milions. La veritat és que hi ha persones que sumen tot el que troben, i arriben a una xifra que no és una dada real.

Perquè l'Església presta molts serveis a la societat en matèria sanitària, educativa, social... i l'Estat col·labora econòmicament en alguns d'aquests projectes, que ens beneficien a tots i que són drets demanats per la societat, pels ciutadans.

2. Segur que has sentit sovint que als ratolins els encanta el formatge...

Doncs la veritat és que prefereixen aliments amb sucre o la fruita. Aquesta és una creença tan errònia com pensar que «l'Església catòlica és l'única que no paga l'IBI».

Ni les ONG, ni altres associacions, fundacions, institucions ni les altres confessions paguen l'IBI. Això és així per la Llei de mecenatge, que es va aprovar en 2002. Aquesta llei reconeix que hi ha multitud d'associacions, institucions o fundacions que realitzen una gran labor que beneficia tota la societat i, d'aquesta manera, l'Estat les secunda no cobrant-los l'IBI.

Com pots veure, l'Església no té cap privilegi. No hi ha cap règim especial, únic o diferent per a l'Església.

3. I si et dic que els gats sempre cauen dempeus?

Estaria faltant a la veritat... Com aquells que diuen que només el 2 % dels diners de l'Església aniran a parar a Càritas... Perquè, per entendre'ns, Càritas i l'Església són el mateix. I gairebé el 65 % dels diners de Càritas procedeixen de l'Església que formem tots els catòlics; amb les nostres col·lectes en les parròquies, donatius, subscripcions...

És a dir, que el finançament de Càritas procedeix en gran manera de les butxaques dels catòlics.

4. Segur que has sentit que Albert Einstein va suspendre matemàtiques quan era jove...

És una afirmació tan falsa com dir que «tots els diners de la X a favor de l'Església aniran a parar als capellans»... És la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) la que rep els diners que els contribuents assignen lliurement a l'Església. I és l'encarregada de repartir-ho solidàriament entre les 70 diòcesis de la CEE, segons les seves necessitats, per desenvolupar les seves activitats:

- Acció evangelitzadora i missionera
- Celebració dels sacraments
- Manteniment i restauració de les parròquies i els temples
- Sosteniment dels sacerdots
- La immensa labor caritativa i social.

Perquè allí on hi ha necessitat, allí hi ha sempre l'Església. Som els catòlics els qui tenim la responsabilitat de mostrar el veritable rostre de l'Església i tot el bé que es fa per als altres. Sempre amb dades contrastades.

Per això, si tens dubtes, pregunta en la teva parròquia o entra a www.portantos.es.

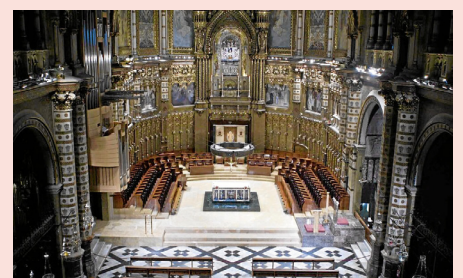
**Article de XTANTS,
Programa per al Sosteniment Econòmic de l'Església Catòlica**

Montserrat, entre els 30 santuaris del món que invoquen la fi de la pandèmia

El santuari de Santa Maria de Montserrat ha estat escollit un dels 30 santuaris més representatius del món que durant el mes de maig, mes de la Mare de Déu, s'han unit per invocar la fi de la pandèmia. La iniciativa, que neix del Sant Pare, està organitzada pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització, i es tracta d'una «marató» de pregària per la represa de les activitats socials i laborals. D'aquesta manera, els santuaris es converteixen en instruments de pregària de tota l'Església cada dia del mes de maig. La pregària en cadascun d'aquests santuaris és transmesa pels canals oficials de la Santa Seu a les 18 hores, cada dia, en directe pel portal oficial (www.vaticannews.va) i pels comptes oficials del Vaticà a Facebook i Youtube.

En el comunicat vaticà es recorda que «cada santuari del món està convidat a resar en la forma i el llenguatge en què s'expressa la tradició local, per invocar la represa de la vida social, del treball i de les nombroses activitats humanes que es van suspendre durant la pandèmia. Aquesta convocatòria en comú pretén ser una oració contínua, distribuïda pels meridians del món, que tota l'Església eleva incessantment al Pare per la intercessió de la Mare de Déu». Per aquest motiu els santuaris «estan cridats a promoure i sol·licitar en la mesura que sigui possible la participació del poble, perquè, gràcies a les tecnologies de la comunicació, tots puguin dedicar un moment a l'oració diària, al cotxe, al carrer, amb el telèfon mòbil... per la fi de la pandèmia i la represa de les activitats socials i laborals».

El dia assignat al Santuari de Montserrat és el proper dissabte 22 de maig, a les 18 h. Es podrà seguir per Montserrat TV (www.abadiamontserrat.cat/tv), que oferirà el senyal que es podrà seguir arreu del món.

AGENDA

— DIUMENGE, 16 DE MAIG

Confirmacions a Vidreres. A les 12 del migdia a l'església de Santa Maria. Presidirà el bisbe Francesc.

— DILLUNS, 17 DE MAIG

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 6 de la tarda al temple del Sagrat Cor de Girona.

— DIVENDRES, 21 DE MAIG

Confirmacions a Arenys de Munt. A

les 8 del vespre a l'església de Sant Martí. Presidirà el bisbe Francesc.

— DISSABTE, 22 DE MAIG

Confirmacions a Amer. A les 8 del vespre, a l'església de Santa Maria. Presidirà el bisbe Francesc.

— DIUMENGE, 23 DE MAIG

Confirmació d'adults. A les 6 de la tarda a la Catedral de Girona. Presidirà el bisbe Francesc.

Memòria i pregària per Mn. Josep M. Amich i Raurich

El dimecres 5 de maig va morir a Girona Mn. Josep M. Amich i Raurich. Nascut a Girona el 25 de març de 1955, va ser ordenat prevere a l'església parroquial de Santa Coloma de Farners el 15 de novembre de 1981. Va iniciar el seu ministeri com a vicari a Santa Coloma de Farners, i dos anys més tard a la parròquia de Santa Maria de Banyoles. El 1990 fou nomenat rector de Sant Gregori, Cartellà i Sant Medir i, el 1991, també capellà de l'hospital de Girona Dr. Josep Trueta, càrrecs que exercí fins al 1994 quan fou nomenat rector de la parròquia de Palol d'Onyar – Vila-roja. El 1995, també assumí el càrrec de consiliari diocesà del Moviment de la Joventut Obrera Catòlica (JOC). El 1999 marxà a fer un servei missioner a Copiapó (Xile). Des del 2000 al 2006 fou capellà de l'Hospital Sant Jaume d'Olot i, del 2001 al 2019, rector de Centenys, Serinyà i Usall. L'any 2000 fou nomenat rector de Borgonyà i Corts; el 2001, també consiliari de l'associació privada de fidels «Fe i Llum» i, el 2016, administrador parroquial de Cornellà del Terri, la Mota, Palol de Revardit, Pujals dels Cavallers, Pujals dels Pagesos, Ravós del Terri, Riudellots de la Creu, Sords i Santa Llogaia del Terri. Deixà d'exercir aquests serveis pastorals el març de 2021 quan, per malaltia, anà a residir a la residència sacerdotal Bisbe Sivilla, de Girona.

Descansi en pau.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge de l'Ascensió del Senyor, 16 de maig de 2021. St. Honorat (+ 600), bisbe d'Amiens. Patró dels flequers, pastissers i confiters. St. Joan Nepomucè (+ 1393), capellà. St. Simó Stock (+ 1265), religiós. **Lectures:** Ac 1, 1-11 / Sl 46 / Ef 1, 17-23 (o bé: Ef 4, 1-13. O més breu: 4, 1-7.11-13) / Mc 16, 15-20.

Dilluns, 17. St. Pasqual Bailón (+ 1592), franciscà. Patró dels pastors i de l'adoració eucarística. Sta. Restituta (s. III), verge i màrtir. **Lectures:** Ac 19, 1-8 / Sl 67 / Jo 16, 29-33.

Dimarts, 18. St. Èric de Suècia (+ 1161), rei màrtir. St. Feliu de Cantalici (+ 1587), caputxí. St. Pròsper, bisbe de Tarragona (+ 716). Sta. Faina (+ s. III), verge màrtir, exemple de pregària i dejuni. **Lectures:** Ac 20, 17-27 / Sl 67 / Jo 17, 1-11a.

Dimecres, 19. St. Francesc Coll (+ 1875), fundador de les religioses dominiques de l'Anunciata. Invocat per obtenir una bona retòrica. St. Pere Celestí (+ 1296), Papa. Sta. Prudència (s. III), verge. **Lectures:** Ac 20, 28-38 / Sl 67 / Jo 17, 11b-19.

Dijous, 20. St. Baldiri – Boi (+ s. IV), màrtir. St. Bernardí de Siena (+ 1444), prevere. Patró de la publicitat i dels fabricants de cartes. Sta. Àurea (s. III), màrtir. **Lectures:** Ac 22, 30; 23, 6-11 / Sl 15 / Jo 17, 20-26.

Divendres, 21. St. Cristòfol Magallanes i companys màrtirs a Mèxic (+ 1927). Sta. Gisela (s. VIII), religiosa pietosa. **Lectures:** Ac 25, 13-21 / Sl 102 / Jo 21, 15-19.

Dissabte, 22. Sta. Joaquina de Vedruna (+ 1854), vídua i fundadora de les Carmelites de la Caritat. Sta. Quitèria (s. II), verge i màrtir. Advocada contra la ràbia canina. Venerada a Sant Martí de Campmajor. Sta. Rita de Càssia (+ 1457), vídua i religiosa. Patrona de les causes impossibles, de les persones que treballen en l'administració local i dels fabricants de mocadors de seda. **Lectures:** Ac 28, 16-10.30-31 / Sl 10 / Jo 21, 20-25.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de la solemnitat *Te Deum*. Dilluns, dimarts, dijous i divendres, de la fèria o de la memòria. Dimecres, de la fèria. Dissabte, pròpia.

APUNTS

55a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Avui diumenge, 16 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, se celebra la 55a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, enguany sota el lema «Vine i ho veuràs. Comunicar trobant les persones on són i com són». En el seu missatge, el papa Francesc adverteix del risc d'una informació sempre igual, exhortant a anar «allà on ningú va». En el seu discurs té un gran pes la dinàmica de posar-se en marxa amb passió i curiositat, de sortir «de la còmoda presumpció d'allò ja conegut».

Benedicció de la nova capella de l'Hospital de Figueres

El bisbe Francesc va beneir, el dimecres, 28 d'abril, la nova capella de l'Hospital de Figueres, després de les obres del passadís exterior obligués sin a traslladar-la. «És important que en un hospital, i en aquest cas, just a la seva entrada, hi hagi un espai com aquesta capella, obert per a totes les persones que vulguin anar-hi a pregar o a trobar una estona de silenci», va afirmar.

Van ser-hi presents, entre d'altres, el rector de les parròquies de Figueres, Mn. Miquel Àngel Ferrés; el capellà de l'hospital, Mn. Dagoberto Rojas, i el director de Càritas Figueres, Marià Lorca.

